

PRACA

Pismo poświęcone sprawie robotników i inteligencji pracującej.

Redakcja i administracja Przejazd № 8.

TELEFON № 32.

Konto czekowe P. K. O. 60143

CENA PRENUMERATY:

Miesięcznie mk. — 20 kwartalnie mk 60.— rocznie mk. 240.—

Cena numeru pojedynczego 1.50 m.

Administracja otwarta od g. 9 rano do 7 wiecz.

Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od 8 — 7 wiecz.
Sekretariat Redakcji otwarty dla publiczności od 7—9 po poł. codziennie.

Rękopisów nienadających się do druku Redakcja nie zwraca.
Artykuły bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne.

CENA OGŁOSZEŃ:

Przed tekstem mk. 5.00, w tekście mk. 6.00, za tablice reklamy mk. 3.00, nekrologi mk. 2.00, zwyczajnie 2.50 za wiersz petitowy jednolamowy.

Ogłoszenia drobne 40 f. za wyraz, dla poszukujących pracy 30 Ogłoszenia nadawane po g. 6 wiecz. 50 procent drożej.

Teatr Polski

Dzielnia 18.

pod dyktando Fr. Rychowatkiego.

W sobotę dnia 31 b. m. o godz. 8 wiecz. Premiera!

„Dziesięciu więźniów z Pawiaka“

Sztuka w akt. O. Sulnickiego.

Niedziela, d. 1 sierpnia o godz. 3 po poł.

SYBIR

Dramat w 4 aktach G. Zapolskiej.

Bolszewicy a pokój

Wymiana not między rządem polskim a sowieckim w sprawie rozejmu, któryby umożliwił w następstwie wszczęcie rokowań pokojowych — wysuwa na czoło zainteresowania naszego społeczeństwa zagadnienie, czy bolszewicy szczerze traktują sprawę rozejmu i pokoju, czy też przystępują do tych spraw z ukrytym zamiarem dalszego prowadzenia wojny aż do zupełnego obezwładnienia Polski, by potem bez większych przeszkód iść na podbój zachodniej Europy. I sprawa ta interesuje nie tylko nas, ale całą Europę, bo wszyscy aż nadto dokładnie w ostatnim czasie zrozumieli, że kwestja Warszawy, to jednocześnie kwestja Paryża, innymi słowy, że ze zdobyciem Warszawy stoi w prostym związku pochod bolszewików na Paryż.

Zdawałoby się, że Rosja sowiecka, rzeczniczka hasel komunistyczno-socjalistycznych, w myśl swych zasad prowadzi walkę tylko z konieczności do czasu gdy się tylko nadarzy pierwsza sposobność, by wojnę zakończyć i w ten sposób zabrać się do pracy pokojowej nad przeobrażeniem ostatecznym i ugruntowaniem nowego ładu społecznego, który w myśl danych obietnic wiecowych miał na gruzach świata kapitalistycznego stworzyć raj dla wszystkich wydziedziczonych i wyzyskiwanych, jęczących w niewoli kapitalizmu.

Takby być powinno normalnie, gdyby bolszewizm był prądem politycznym twórczym, to jest gdyby miał w sobie dość sił żywotnych, by na gruzach zburzonego przez siebie porządku wznieść nowy świat, któryby swą doskonałością i wyższością sam agitował za sobą i przyczyniłby się do upadku strupiejszego ustroju kapitalistycznego w całej zachodniej Europie i w Ameryce.

Niestety, bolszewizm wykazał zupełny brak zdolności twórczych. Jest to tylko ruch nawskroś burzycielski. Wszelkie natomiast próby stworzenia czegoś nowego w myśl zasad teorii Marksa zawiodły najzupełniej. Wszelkie próby reform

w dziedzinie produkcji doprowadziły do zupełnego prawie zniszczenia przemysłu. Chcąc coś jednak wytwarzać, bolszewicy musieli się chwycić dawnych wypróbowanych już środków kapitalistycznej produkcji. Przezem swobodę robotnika ograniczyli do tego stopnia, że dziś stosunki robotnicze w Rosji sowieckiej są w tym stanie, w jakim w Europie były przed laty przeszło 50. Czyli, że w dziedzinie stosunków ekonomicznych Rosja dzięki „reformom“ bolszewickim cofnęła się o pół wieku.

Jeśli chodzi o stosunki polityczne to jest dziś, tak jak była przed rokiem 1905 — państwem despotycznym. Ustrój obecny Rosji nazywa się rządami rad robotniczo-włóscjańskich. Naprawdę jednak nie żadne rady rządzą Rosją, ale grupa komisarzy, która decyduje o życiu i śmierci ogółu. W Rosji obecnej niema mowy o wpływie ogółu obywateli na rząd i udziale w rządzie, bolszewicy nie uznają bowiem ustroju parlamentarnego, który umożliwia narodowi wyrażenia swej woli. Co więcej, bolszewicy wypowiedzieli się stanowczo przeciw wolności, nazywając ją przeżytkiem burżuazyjnym. Rząd sam wie, co potrzeba do szczęścia obywatelom i sam decyduje o tem, co im należy przyznać, a czego odmówić. I te reformy polityczne nie są nowością i własnością bolszewizmu rosyjskiego, znane one były Europie w w. XVII a zwłaszcza XVIII pod mianem światłego absolutyzmu. I w tej znów dziedzinie bolszewicy cofnęli stosunki polityczne o półtora wieku.

O ile jednak w dziedzinie ekonomicznej i politycznej nie wykazali twórczych reformatorskich zdolności i w tych dziedzinach życia niczem osobiwem poszczycić się nie mogą, o tyle jedno im przyznać trzeba — potrafili zmilitaryzować Rosję. Talenty militarne bolszewików podziwiać należy tembardziej, że potrafili rozkładającą się armję przekształcić, tchnąć w nią nowego ducha, zasilili ją przez powszechną przymusową mobilizację. W armji samej

po okresie wiecowych rad żołnierskich potrafili wprowadzić karność bezwzględna. Całe życie wewnętrzne podporządkowali potrzebom militarnym, sprzęgli je niejako z wojną, tak, że Rosja obecna to jeden wielki obóz wojskowy, w którym rozlegają się hasła podboju Europy. Ale ta militaryzacja państwowa bolszewików stoi w jawnej sprzeczności z programem Marksa, który był zasadniczym wrogiem wojny zaborczej, opierającej się na podsyćaniu uczuć nacjonalistycznych i fanatycznych. Dziś jednak Rosja żyje ideją wojny, w tem się streszcza jej żywotność i siła rozpędu.

Dziś Rosja jest niejako zahypnotyzowana wojną. Wpatrzona w ten jeden cel — nie widzi, że hasła bolszewickie są pokrywką rzeczywistości wcale nie komunistycznej i nie socjalistycznej.

Przerwanie wojny byłoby obudzeniem proletariatu rosyjskiego, a jednocześnie wybiłaby niewątpliwie godzina rządów dotychczasowych władzców. Zdemobilizowanie frontów doprowadziłoby do zaburzeń wewnętrznych, do rozpętania strasznej anarchji. To przeczuwa rząd bolszewicki i dlatego do pokoju się nie spieszy. A jeżeli dziś godzi się rzekomo na rozejm, to czyni to z dwóch względów: musi to uczynić ze względu na stosunki wewnętrzne Rosji, która mimo wszystko pragnie pokoju, a powtórze ze względu na koalicję, z którą się jeszcze bolszewicy do czasu liczą. Nie należy się jednak ludzi nadzieją rychłego rozejmu. Bolszewicy będą robili najprzeróżniejsze przeszkody, by wygrać na czasie, by jak najdalej pójść w głąb Polski, by wreszcie odsunąć sprawę pokoju.

Wyzbądźmy się więc złudzeń, by one nie pętały naszej energii. Spójrzmy śmiało w oczy twardej i groźnej rzeczywistości.

Wróg już stoi w granicach ścisłej, etnograficznej Polski. Czas byśmy sobie to uprzytomnili i odpowiednio postąpili. Dość słów i rozmyślań — czas największy do czynów. Wiara we własne siły może nas jeszcze uratować. Niema bowiem tak rozpaczliwego położenia, z któregooby naród zdrowy moralnie, kochający wolność — nie potrafił znaleźć wyjścia.

Państwowa Szkoła Włókiennicza w Łodzi, Pańska № 115,

Z WYDZIAŁAMI:

przedzalnicy, tkackim, ferbiarsko-wykończalnicy i mechanicznym.

Zapis kandydatów na kurs I ze świadectwami z ukończenia 4-ch klas szkoły średniej lub z ukończenia 7-ia oddziałów szkoły powszechnej, przyjmuje Kancelarja Szkoły codziennie, prócz niedziel i świąt, od godziny 10 rano do 12 w południe.

Examin sprawdzający z języka polskiego, historii Polski, algebry, geometrii i rysunków wolnoręcznych odbędzie się w końcu sierpnia r. b.

Dyrektor Szkoły: A. Trojanowski.

Od Administracji.

Nieprzerwany wzrost cen na papier, farbę i wszystkie artykuły techniczne, niezbędne przy wydawaniu pisma, zmusza nas do podniesienia od dnia 1 Sierpnia ceny prenumeraty, która wynocic będzie Mk. 35 miesięcznie.

Jednocześnie nadmieniamy, że od dnia 1 Sierpnia numer pojedynczy „Praca“ w sprzedaży ulicznej kosztować będzie Mk. 2 (dwie marki).

Geneza naszego odwrótu.

II.

Przypuszczenia, jakoby może propaganda bolszewicka mogła wpłynąć na osłabienie wytrzymałości wojska, są z gruntu mylne. Bardziej niebezpieczną i szkodliwą była „propaganda od wewnątrz kraju“, krytykująca ogólne cele wojny, zwłaszcza cele ofensywy ukraińskiej. Sejm nie doceniał wartości służby wywiadowczej i propagandy wojskowej w kraju i na froncie, skąpił na ten cel środków — a nieraz wręcz niechętnie odnosił się do tych potrzeb podczas gdy dowództwo bolszewickie przeznacza większy budżet na propagandę, niż na cele ściśle operacyjne.

Dzisiaj prowadzi się wojnę nie tylko bagnietami.

Sam nadto odwrót zawsze demoralizuje, względnie rozluźnia najlepsze pod słońcem armje. Żołnierz zaś polski jest specyficznym, wybitnym typem żołnierza

